

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

her er Tale om, men paa den anden Side synes jeg nu heller ikke, man skal, jeg havde nær sagt, blive hysterisk, naar det drejer sig om 10—12 Kr. for hver Person her i Landet for et helt Aar. Det er jo dog et Beløb, som man har set Befolkningen har maattet bære paa andre Omraader.

Det ærede Medlem sagde, at det kunde være meget godt med det Tilsagn, dervar givet af Regeringen om, at for de allervanskeligst stillede vilde man foretage Foranstaltninger til at holde Brødpriserne nede, og det var ogsaa meget godt, at man vilde søge gennemført en vis Tilpasning mellem Priser og Lønninger, men den øvrige Del af Befolkningen havde heller ikke Raad til at betale, i alt Fald meget store Dele af Befolkningen havde det ikke. Ja, jeg skal ikke paa nogen Maade modsige det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, naar de hævder, at det er en Fordyrelse af Lefefoden, som er meget beklagelig, og som det vilde være meget ønskeligt, om vi kunde være fri for, men man maa tage Situationen, som den er. Enten maa der betales paa den ene eller den anden Maade, og skal der ikke betales direkte, naar man køber Brødet, saa maa Staten jo holde Priserne nede.

Det ærede Medlem fremsatte nogle Planer, som jeg havde lidt ondt ved at faa fat i, men jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han kunde tænke sig, at man holdt Priserne nede ved at laane Pengene. Det synes jeg er en meget daarlig Udgang af Situationen, saaledes som det ærede Medlem henviser til, at man lige saa godt kan holde Priserne nede her ved at laane Pengene, som man kan eksportere paa den Maade, at man faar Penge til gode. Det kan jeg i hvert Fald ikke se er en forstandig Politik.

Den anden Vej, det ærede Medlem vilde anbefale, var Beskatningens Vej. Her vil jeg gerne sige, at hvis det skal være indirekte Beskatning, er det at tage af den ene Lomme og flytte over i den anden. Det har ingen Betydning i denne Forbindelse, hvor det er hele Befolkningen, der spiser Rugbrød, og altsaa hele Befolkningen, der vilde komme til at udrede de Penge, der skulde holde Priserne nede. Det er, som Forholdene er i Øjeblikket, at føre Befolk-

ningen bag Lyset, hvis man vil løse Spørgsmaalet paa den Maade. Man maatte altsaa vælge direkte Beskatning. Men hvis det her drejer sig om et Beløb af 10—12 Kr. pr. Person om Aaret, bliver det i alt 40 Mill. Kr., der skal skaffes til Veje. Det er ikke Smaapenge at tage i denne Tid. Hvis man vil holde Priserne nede, maa man gaa til en direkte Beskatning af de store Indkomster og Formuer; at tage en almindelig Beskatning af de almindelige Indkomster, bliver, det er klart, ogsaa at tage fra den ene Lomme og lægge over i den anden. Vil man virkelig holde Priserne nede for den Del af Befolkningen, for hvem det er vanskeligst at betale de Priser, der er Tale om, maa man tage Konsekvensen og gennemføre en stærk Beskatning af de største Indtægter og Formuer. Nu har jeg gentagne Gange fra mange Sider her i Salen hørt Beklagelser over den høje Beskatning, ogsaa paa disse Omraader, saa jeg har ikke forstaaet, at der er særlig stærk Stemmning for at løse Spørgsmaalet paa den Maade.

Man maa ogsaa gøre sig klart, at de Priser, vi i de senere Aar har haft for Rugbrød og mange andre Landbrugsprodukter, er lave i Forhold til andre Priser. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen var inde paa, at det var noget mærkeligt, at man skulde have Merfortjeneste alene ved at eksportere sydpaa. Denne noget taagede Tale kan jeg kun forstaa paa den Maade, at det ærede Medlem mener, at Landbruget faar for stor Fortjeneste. Dertil vil jeg gerne sige, at man kan ikke sætte Landbrugets økonomiske Vilkaar i Forhold til dem, det har haft i de sidste 6—8—10 Aar, og mene, at det, der nu opnaas, er en betydelig Forhøjelse fra for 6 Aar siden; man maa regne med de Vilkaar og Priser, der var til Stede dengang, og derudfra bedømme, hvorvidt de Priser, der nu vil blive Tale om, er rimelige. Vi har haft Tider, hvor Priserne paa de Produkter, Landmændene skal sælge, har været, jeg tør nok sige, fantastisk lave, det maa man tage i Betragtning ved Bedømmelsen af de Priser, Landmændene nu faar.

Man maa ogsaa gøre sig klart, at selv om Landmændene faar betydelig højere Priser end tidligere, er Vilkaarene for dem, naar de intet Korn og Foderstoffer faar i Produktionen, saa stærkt ændrede, at de